

BLM a Antifa jsou morbidní rasisté, vyznávající komunismus. Je však vidět, že nikdo z nich nečetl Marxovy, Engelsovy a Leninovy knihy

- CZ24 News | 13. srpna 2020

USA: Členové Antify a Black Lives Matter jsou pouze jedno – hlupáci. To proto, že nevidí, že je s nimi manipulováno, že jsou zneužíváni jen na to, aby za někoho jiného udělali špinavou práci. Vedou válku s celým světem za někoho, koho ani neznají, neví co je tím ve skutečnosti sledováno a už vůbec nevědí, že je to v jejich vlastní neprospěch.

V Angličtině se tomu říká „war by proxy“, neboli válka v zastoupení a to je přesně co to je; tyto lidé strkají hlavu do oprátky za pochybné zájmy tlustých miliardářů, kteří nakonec, až přijde na vyúčtování, až prach sedne a všude bude klid, pak přesně tyhle nadšence a ničitele zlikvidují. Jak, to nevím, ale je dobře známo, že oni to ví, mají své způsoby, které využívají už celá staletí.

A i kdyby je pak nechali žít si jejich ubohý život dál a duševně živořit na bohatství, které jim zanechali jejich rodiče (velká část z nich jsou děti super-bohatých rodičů), tak z nich nic nebude, jejich šance jsou pryč, sami si je zhatili tím, jak se chovají.

Proč jsou jejich šance pryč když jsou tak bohatí? To je jednoduché. Kdyby se jim podařilo nastavit společenský řád, o jaký usilují, což je komunismus, pak cokoli v něm najdou, nebude za moc stát. My sami to víme nejlíp. Přijdou o všechno a budou zgleichschaltováni na stejnou úroveň, jako všichni ostatní kolem nich. A kdyby se jim nový řád nepodařilo nastavit a znovu převládl pokoj a pořádek, pak tato skvrna na jejich životopise je nevymazatelná.

Oni to ovšem ve své pohoršující důvěřivosti a vysoce vzdělané hlouposti (hodně z nich jsou studovaní) nevědí.

Napřed se mělo za to, že BLM jsou Marxisté. Ale postupně vyplouvá na povrch, že jsou to pouze rasisté, chorobně nenávistní vůči bílým, naplnění genocidální nenávistí proti bílé rase a závisť vůči těm, kteří mají víc než oni a jsou bílí. Proto strhávají sochy amerických politiků a hrdinů, kteří se nějak zasloužili o dobro národa, proto žádají nesmyslné náhrady za otroctví, které nikdy nezažili, volají po smrti pro všechny bílé – z toho všeho číší pouze nenávist, závist a rasismus.

Vládnoucí vrstvy jim všechno toto trpí a dokonce umožňují a mnohdy jim i pomáhají, protože oni zase touží po moci a pomocí těchto násilníků se zkoušejí zbavit střední vrstvy, která je jim překážkou. Zkoušejí ochudit střední vrstvu o všechno co mají, co si svou vlastní prací vydobyli a snížit je na úroveň pouliční žebroty, pokud ne úplně zlikvidovat. A přitom doufají, že to monstrum, které vypustili do ulic a nechali řídit, se vydovádí na těchto lidech, když za ně vykoná všechnu tu špinavou práci a na ně samotné že nedojde.

Na toto je ovšem jednoduchý recept, který by všechno velmi rychle napravil: odříznout jim fondy a veřejně oznámit, že černochům, kteří jsou na podpoře bude vyplácena podpora pouze od černých platičů daní. Když tak nenávidí bílé, ať nedostávají jejich peníze. A věřte, že by rychle došlo ke změně.

Je zajímavé, že tuto taktiku – odříznout někomu peníze – Amerika s úspěchem provádí všude dokola a najednou nedovede zakročit stejným způsobem proti vnitřnímu nepříteli, který se vynořil odnikud a zkouší vyvolat v zemi komunistický puč. To je opravdu podivné.

Ale podívejme se na příklady. Kolik procent z celkového počtu pobírá podporu v nezaměstnanosti, 2019:

6.1% Černoši

3.9% Hispánci (Jihoameričané, Mexiko, Puerto Rico)

3.1% Běloši

2.2% Asiati

Účast na placení daní ze mzdy, procenta z celkového počtu, 2019:

66% Běloši

14% Hispánci

13% Černoši

5% Asiati

Národní muzeum Africko-Americké (černošské) historie a kultury upozorňuje na hlavní stránky „bělošství.“ Jsou to: samostatnost, pracovitost, nestrannost, těsné rodiny, progres, úcta k autoritě, oddalování uspokojení a podobné. To jsou přesně ty vlastnosti, které mnoha černochům chybí a proto je nechápou a proti nim bojují.

Snad nejvíc ze všeho vadí BLM a Antifě bílé rodiny, kde jednotliví členové podporují jeden druhého, vzájemně se o sebe starají a hromadně pečují o děti. Toto všecko je jim trnem v oku. Jejich nenávist k těmto základním společenským nutnostem snad pramení z marxistické indoktrinace, protože Marx a Engels to byli, kdo zavrhovali tento druh rodinného života. Podle nich, původní rodina byla matriarchální, která neuznávala soukromý majetek jako základ lidské společnosti a pouze později se styl rodin změnil na patriarchální, který vyžadoval soukromý majetek.

Věřím, že v tomto směru nemusí mít Marx a Engels pravdu. Rodinná struktura byla nejspíš i v počátcích lidstva hodně podobná tomu, co máme dnes, aspoň u bělochů ano. U Muslimů a u černochů to samozřejmě bylo a je naprosto jiné. To samozřejmě přispívá k tomu, že tak rozdílné lidské skupiny jsou spolu neslučitelné. Každá skupina uznává jiné hodnoty, má jiné zvyky, jiné zásady a požadavky a už jen z toho hlediska nejsou srovnatelné. To je základní kámen úrazu „politicky-správného“ uvažování, které dokáže násilně přemísťovat černošské rodiny do čistě bílých částí, což se běžně děje v Americe, pod záminkou boje proti rasismu. Jenže bojují proti rasismu na špatné frontě, protože ti největší rasisté jsou právě černoši a jim podobní.

Bydleli jsme kdysi vedle černošské rodiny, matka-vdova a šest dcer. Holky celé dny tancovaly, výskaly, zpívaly, občas se taky žduchaly a hádaly a vcelku bylo pořád rušno. Syn byl tehdy předškolního věku a občas si hrával s jejich nejmladší, která byla pochopitelně pěkná mrška, „vychovávaná“ těma staršíma. Pak jsme se odstěhovali a když mu bylo asi 16, jsme o nich znovu mluvili. Padlo taky slovo „černoši“ a syn nám nechtěl věřit a možná nám dodnes nevěří, že to byla černošská rodina. Jako dítě jednak neviděl žádný rozdíl a doma to byly „ty holky odvedle“ a nic víc.

Ale zpátky k Marxovi a k Engelsovi. Engels sám píše, že původní lidé, ještě divoši, se nedělili na rodiny, ale na rody. Mezi členy těchto rodů bylo podle něho praktikováno dokonalé soužití i po pohlavní stránce, takže každá žena patřila všem mužům a každý muž všem ženám toho určitého rodu. V takové situaci nebylo nikdy jisté kdo je otcem kterého dítěte, proto se rodiny orientovaly kolem matky, protože tam pochybnost nebyla. Pohlavní spojení mezi různými dětmi jedné matky nebylo dovoleno a museli si hledat životní partnery mezi členy jiných „mateřských“ okruhů.

Engels věřil, že tak lidé žili tisíce let. Postupem času se ale začaly dávat dohromady páry, kdy muž měl ze všech svých žen nejradši tu jednu a žena zase ze všech mužů měla nejradši toho určitého. Tím vznikaly postupně různé vrstvy příbuzných, které se mezi sebou nesměly brát a proto se postupně přešlo k párování dvojic, kdy byli jen dva, muž a žena. Je to trochu podivná logika, se kterou by možná historikové nesouhlasili, ale budiž. Engels napsal:

„Ve starodávných **komunistických** domácnostech, které se skládaly z mnoha manželských párů a jejich dětí, byla administrace domácnosti svěřena ženám, což byla zároveň veřejná činnost, společensky nutný průmysl, stejně jako obstarávání potravy byla záležitost mužů.“

Jinými slovy, Engels zde obléká do komunistického hávu to, že muži obstarávali potravu a ženy ji připravovaly a staraly se o domácnost a o děti. Jako by to tak nebylo i dnes, ovšem s jedním rozdílem, že dnešní ženy se musí kromě péče o domácnost a o děti ještě navíc zabývat sháněním obživy pro rodinu. V dnešní moderní a pokročilé společnosti už na to muž sám nestačí.

Engels pokračuje: na to, aby muž mohl obstarávat potravu pro rodinu, musel mít nástroje. Ty si sám vyráběl, takže patřily jemu a nikomu jinému. Později, když lidé začali pěstovat dobytek, tento se stal dalším výrobním prostředkem pro muže, spolu s otroky, v čemž žena neměla ani slovo, ani účast. Výtěžky z mužova podnikání patřily sice oběma, ale základní majetek byl pouze jeho. Tím se role členů domácnosti změnila a muž se stal hlavní osobou. Postupně se podařilo změnit i dědické nároky, čímž došlo k „historické porážce ženského pohlaví“ a společnost se stala patriarchální.

Údajně, dnešní rodiny jsou v rozporu se starým, komunistickým zřízením, jak právě popsáno. V mnoha dnešních rodinách se muži věnují vydělávání peněz na podporu rodiny, čímž získávají nadřazenou pozici. V rodině je pak muž „buržoa“, zatím co žena je „proletariát.“ Rodinná jednotka se tím stává „průmyslovou jednotkou společnosti.“

Proto odstranění mužské nadvlády může být provedeno pouze jedním způsobem, když se zruší soukromý majetek jako výrobní prostředek. Blížící se komunistická revoluce rovněž sníží na naprosté minimum možnost dědictví a to tím, že změní převážnou část děditelného majetku, což jsou výrobní prostředky, na majetek společný.

V lidské společnosti budoucnosti se podle Engelse stanou všechny děti veřejnou záležitostí. Společnost (vláda) sama je bude vychovávat a vzdělávat, protože se dokáže bez předsudků postarat o všechny děti, legální, nebo nelegální. To odstraní morální a ekonomické „následky“, které brání dívkám, aby se mohly bezpodmínečně oddat vybranému muži.

Takže ta konečná fáze komunismu (my jsme zažili jen jeho začátky) je vrácení lidstva zpátky, do prehistorie, do prvotní, údajně komunistické společnosti, kde ženy budou patřit všem a budou produkovat děti pro stát a z mužů se stanou jakési atrapy, které celý den budují komunismus a mimo toho předstírají, že se starají o neexistující rodinu. Pak jsou ještě zmiňováni otroci – kdo jsou tito, není řečeno, ale nepůsobí to dobře. A nemyslete si, že to není pravda, už jsem o tom všem slyšela a četla v Americe.

Přesto, že tyto názory jsou prokazatelně bláznivé a nesmyslné, přesto ještě mnoho lidí dnes věří na

komunismus a mají zato, že kdyby se to celé uchopilo ze správné strany, že by to fungovalo.

Ale – co je ta správná strana? Existuje vůbec nějaká správná strana?

Některým prostě nestačí příklad toho, co se dělo za komunismu v Rusku a to, co se dělo u nás, jako příklad nestačí. Nakonec, to, co se děje dnes je v čemsi horší.

Ovšem tady narážíme na něco zcela jiného – jak by mohl ruský komunismus sloužit komukoliv za odstrašující příklad, když o něm nikdo nic nevěděl? Málokdo na západě věděl, co se doopravdy dělo v Rusku. Pro Američany byl Stalin „Uncle Joe,“ neboli strýček Joe, což v nich možná vyvolávalo málem příbuzenské cítění. Nikdo nevěděl, že – jak píše Alexander Solženicyn – bolševici vyvraždili 66 milionů Rusů, převážně křesťanů. Že přeměňovali kostely na bary, tančírny a nevěstince. Že zabavili lidem veškeré zlato, šperky a cennosti. Že ty nejschopnější pozavírali do blázinců a do gulagů, pokud je přímo nespravili ze světa. Že zkoušeli zavést přesně ten druh lidské společnosti, právě popsany a dali naprostou volnost sňatkům a rozvodům. Takže když se někdo jeden den oženil, mohl se tři dny na to právoplatně rozvést.

Tím přišla na svět obrovská spousta dětí, o které se nikdo nestaral, které vyrůstaly na ulici a živily se prostitucí a krádežemi.

Je rovněž vidět, že nikdo z nich nečetl Marxovy, Engelsovy a Leninovy knihy.

Proto ani ti mladí poblouznilci v BLM a v Antifě nevědí, čemu pomáhají, nevědí, že zničením bílé rasy přijdou o svoji vlastní budoucnost, protože jako správný parazit zkoušejí zničit svého jediného hostitele. Každý parazit zkouší zničit svého hostitele. Tito zaslepení, fanatičtí idealisté s mozky vymytými marxistickými a utopistickými pohádkami věří lžím těch tlustých a bohatých manipulátorů a zaprodávají svoji budoucnost a svoje životy za všechny tyto lháře.

A hanba těm, kteří všechny tyto nedospělé „povstalce“ podporují a udržují je v jejich ignoranci jen proto, že se to hodí jejich politickým záměrům. Zneužívají jejich mládí a jejich nadšení k tomu, aby jim předhodili špatný cíl, prohnílý cíl, což je jejich vlastní nemravná snaha zničit tento svět a převést ho na prvotně pospolnou společnost se vším všudy. A pak budou kolem nás jezdit v přepychových autech a bavit se tím, jak s rouškou kolem beder, rozkřesáváme pazourkem oheň.

Ve videu, jeden Antifa člen vyhrožuje jak s každým zatočí, kdo by mu překřížil cestu. Člověk s mikrofonom se ho ptá co bude dělat, když ho zatknou. Antifák mu ukazuje ruku, na které má vytetované telefonní číslo. Je to číslo „Národního sdružení právníků,“ které když zavolá, tak je z vězení hned venku.

V dnešním světě je příliš mnoho lhářů, zrádců, oportunistů a psychopatů. To je ten problém.

Jane K.